

Kære konfirmander

Jeg skal ikke prøve at bilde nogen ind, at jeg ved, hvordan det er at være jer.

Det er for mig, som for mange andre her i kirken sådan, at det er længe siden, vi selv var konfirmander. Alligevel vil jeg godt sige lidt om hvilket fint søndagsritual, jeg selv havde som teenager. – Og der var altså lige nogle år af mit liv, hvor jeg kun gik i kirke sådan måske fem gange om året, så det er ikke kirkegang, jeg tænker på.

Jeg blev konfirmeret for så længe siden, at ingen havde mobiltelefoner. Internettet havde vi aldrig hørt om. Ud for min seng havde jeg sådan en stor radio med båndoptager i. Jeg var ret social, så de fleste weekender havde jeg været sammen med familie, venner eller klassekammerater. Alligevel kunne nogle weekender jo godt være stille eller måske byde på problemer af en eller anden art. Når det så blev sent søndag aften, så var vi mange, der dengang stillede radioen ind på P4 i P1 og hørte ”Tværs” med Tine Bryld. Programmet findes stadigvæk i en noget anden form. Men for mig blev det sådan et ritual. Aftenen før jeg skulle tage fat på en ny uge, hørte jeg Tine Brylds rolige stemme, når hun talte med unge mennesker, der havde forskellige problemer med forældre, venner eller skolen, eller følte sig ensomme. Men når man så som teenager godt kunne synes, at et eller andet var svært, så blev man der mindet om, at livet kunne også være svært for andre mennesker. Man fik indblik i, hvilke problemer andre havde at slås med og alene dér på værelset, på vej i seng hørte man, at livet kan leves på andre måder, og at det hjælper at tale med nogen. Når så programmet og den lange samtale var slut, hørte man altid Kim Larsen synge ”Som et strejf af en dråbe”. Det blev sådan en slags dejlig vuggevise, som man i grunden aldrig kan blive for stor til.

Den handler om, at i det her ikke altid nemme liv, der skal vi holde fast i håbet. Hver dag byder på nye muligheder. I har nærmest først lige taget hul på jeres liv, og der ligger mange gode år forude og venter på jer, forhåbentligt med gode, dejlige oplevelser. I har fået lov til at håbe på, at livet, at Gud vil jer det godt, for I er blevet strejft af en dråbe. Hvad mon det er for en

dråbe? Ja lige bag mig har vi Mårslet Kirkes døbefont. Den er nu blevet sat på den plads, hvor den rettelig hører hjemme: Lige i midten så vi hele tiden kan blive mindet om, at som døbt har vi det håb at leve på: At vi ikke skal leve vores liv alene. At Gud vil os og kender os.

Vi har talt om dåben, og I har udfyldt stamtræer, og ikke ret mange af jer kunne nogle navne på jeres oldeforældre. Jeg spurgte jer, hvordan det er at tænke den modsatte vej: Engang er det jeres oldebørn, der er i gang med at glemme jer. Og er det da ikke en uhyggelig tanke, at det så hurtigt kan blive her i verden, som om vi ikke havde været her? –Og jeg er sikker på, at de youtubere, der nu er kendte også vil være glemt lige så hurtigt som os. Hvis det er sådan, det er, så bliver vores dage som dråber, der falder ned i en tom evighed. For at vise jer at der også er en anden historie at fortælle om jer, talte vi om det billede, Jesus giver af sig selv: ”Jeg er vintræet, I er grenene” siger han. Det er evangeliets stamtræ, dåbstræet, der siger, at vi aldrig bliver glemt hos Gud, han husker os altid. I hans øjne er vi altid noget værd. Vi hører sammen med ham og sammen med de andre, som han også elsker og er gået i døden for.

Gud sagde til Kain, da han så, at Kain gik med blikket vendt mod jorden, at det var, fordi han lod vreden og onde tanker få magt over sig, men hvis han gjorde det gode, så ville han få det godt med sig selv og derfor kunne løfte blikket.

Hver gang vi går i kirke, får vi Guds velsignelse. Han løfter sit blik på os og lyser af sin kraft på os for at give os styrke som noget af det sidste, inden vi går ud. Jeg håber, at I tager med herfra, at I har Guds velsignelse over jeres liv over den, som I hver især er. At I føler den styrke uanset hvilke ting, der vil komme. Løft blikket, det har I al mulig grund til!

Guds velsignelse være med jer i dag og alle jeres dage!

Og nu vil vi så sammen synge ”Som et strejf af en dråbe”

Sognepræst Signe Høg